

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/518/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413214153
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Katková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6413214153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Katkovej a členov senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a JUDr. Petra Kvieta, v právnej veci navrhovateľky W. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/XX, XXX XX R. D. C., právne zastúpenej Špireková & Partners s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/149/2013-42 zo dňa 30. 04. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania, predstavujúce trovy jej právneho zastúpenia vo výške 159,45 Eur, na účet právneho **zástupcu** navrhovateľky Špireková & Partners s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“, resp. „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 30. 04. 2014 zrušil Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, spisovej značky SR 01371/13, zo dňa 17. 09. 2013 (prvý výrok) a odložil vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, spisovej značky SR 01371/13, zo dňa 17.09.2013 (druhý výrok). O náhrade trov prvostupňového konania rozhodol tak, že odporca je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu Špireková & Partners s. r. o. sumu 434,85 eur, predstavujúcu trovy právneho zastúpenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (tretí výrok).

V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že na konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku je vždy príslušný súd, v ktorého obvode sa nachádza miesto rozhodcovského konania; ak je navrhovateľom spotrebiteľ, je na konanie príslušný súd v obvode, ktorého má bydlisko (§ 88 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej aj „O.s.p.“). V danej veci je navrhovateľka spotrebiteľkou, vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, preto je miestne príslušný na konanie, a teda nebol daný zákonný postup na postúpenie veci súdu podľa sídla rozhodcovského súdu.

Okresný súd mal preukázané, že Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava (ďalej aj „Stály rozhodcovský súd“), vydal dňa 17. 09. 2013 rozsudok sp. zn. SR 01371/13, ktorým uložil navrhovateľke (v rozhodcovskom konaní v pozícii

odporkyne) zaplatiť odporcovi (v rozhodcovskom konaní v pozícii navrhovateľa) sumu 5.551,52 Eur, spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 5.581,52 Eur od 14. 10. 2012 do 12. 07. 2013, zo sumy 5.566,52 Eur od 13. 07. 2013 do 21. 08. 2013, zo sumy 5.551,52 Eur od 22. 08. 2013 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 5.581,52 Eur od 28. 11. 2012 do 12. 07. 2013, zo sumy 5.566,52 Eur od 13. 07. 2013 do 21. 08. 2013, zo sumy 5.551,52 Eur od 22. 08. 2013 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 1.049,55 Eur, všetko v mesačných splátkach vo výške 400 Eur, splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci na jeho účet s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplataenia dlhu, pod následkom straty výhod splátky a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplataenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšnej časti Stály rozhodcovský súd návrh zamietol. Podľa názoru Stáleho rozhodcovského súdu zmluvu o úvere nie je možné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), preto pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zmenky vystavenej dňa 27. 10. 2011. Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu bol doručený navrhovateľke dňa 23. 09. 2013. Navrhovateľka následne v zákonnej lehote podala na okresný súd návrh na zrušenie predmetného rozhodcovského rozsudku.

Okresný súd zistil, že účastníci uzavreli dňa 27. 10. 2011 Zmluvu o úvere (ďalej aj „Zmluva o úvere“), na základe ktorej odporca poskytol navrhovateľke úver vo výške 2.700,- Eur. V Zmluve o úvere a v jej dodatku navrhovateľka prehlásila, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania a finančné prostriedky použije na technické zariadenie. Z výsluchu navrhovateľky na pojednávaní vyplynulo, že jej Zmluvu o úvere „vnútila“ osoba zastupujúca odporcu, pretože nebola schopná splácať predchádzajúci úver a uzavretím Zmluvy o úvere sa malo „zabezpečiť“ splatenie predchádzajúceho úveru. Neuvedomovala si, čo podpisuje, bola pod nátlakom a nevedela o tom, že si berie pôžičku na výkon povolania. Túto skutočnosť v zmluve vyznačila pracovníčka, ktorá jej zmluvu predložila. Finančné prostriedky neboli použité na podnikanie, pretože nikdy nepodnikala. Naposledy pracovala v roku 2003. Od roku 2004 je P. pacientom, je na invalidnom dôchodku a finančné prostriedky poskytnuté odporcom nepotrebovala na zakúpenie technického zariadenia.

Podľa názoru okresného súdu, zamestnanec, ktorý vypisoval Zmluvu o úvere, zaškrtnol políčko účelovo, aby sa vo veci navrhovateľky nemohli aplikovať žiadne ustanovenia o ochrane spotrebiteľa. Ďalej poukázal na to, že odporcovi už bola uložená povinnosť zdržať sa uvedeného konania, ktorým presviedča, navádza, alebo inak pôsobí na spotrebiteľa s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo na podnikanie. Navrhovateľka teda s odporcom uzavrela spotrebiteľskú zmluvu, ktorú podpisovala na vopred predtlačenom formulári a nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Zároveň rozhodnutím Stáleho rozhodcovského súdu boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, pričom pri svojom rozhodnutí vychádzal z neúplnej zmenky (blankozmenky) vystavenej dňa 27. 10. 2011 v rozpore s ustanovením § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Okresný súd rozhodcovský rozsudok zrušil a odložil vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku z dôvodu porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov Stálym rozhodcovským súdom.

O náhrade trov prvostupňového konania okresný súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p.. Pretože navrhovateľka mala vo veci úspech, okresný súd jej priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie svojho práva voči odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal, ktoré predstavujú trovy jej právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej aj „vyhláška“), za štyri úkony právnej služby v r. 2013 po 60,07 Eur (príprava a prevzatie zastúpenia, dve porady s klientom, návrh na zrušenie rozhodcovského rozsudku, návrh na odklad vykonateľnosti), za dva úkony právnej služby v r. 2014 po 61,87 Eur (porada s klientom 10.04.2014 a účasť na pojednávaní 30.04.2014) a za účasť na pojednávaní dňa 26. 03. 2014 (bez prejednávania veci) vo výške 15,47 Eur vrátane režijného paušálu za štyri úkony právnej služby v r. 2013 (4 x 7,81 Eur) a za tri úkony právnej služby v roku 2014 (3x 8,04 Eur), súhrnne trovy právneho zastúpenia vo výške 434,85 Eur.

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 221 ods. 1 písm. f), § 205 ods. 2 písm. b), f) O. s. p.

V odvolaní odporca uviedol, že vo vyjadrení k návrhu na začatie konania (t. j. pri prvom úkone, ktorý mu patril) vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti okresného súdu dňa 07. 11. 2013. Požiadaval o odročenie pojednávania určeného na deň 30. 04. 2014 o 8:00 hod. do rozhodnutia súdu o jeho vznesenej námietke miestnej nepríslušnosti. Okresný súd nerozhodol do termínu pojednávania o jeho námietke, napriek jeho žiadosti o odročenie pojednávania prejednal vec bez jeho prítomnosti, a tým došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. V danej veci je na konanie miestne príslušný Okresný súd Bratislava IV (§ 88 ods. 2 O. s. p.). Podľa jeho názoru, v konaní došlo pred prvostupňovým súdom k závažnému porušeniu jeho ústavného práva podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože účastník konania má právo, aby vo veci rozhodoval zákonný sudca. Iba sudca určený rozvrhom práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu ustanoveného zákonom je zákonným sudcom, resp. nezávislým a nestranným sudcom. Uviedol, že navrhovateľke nie je možné priznať postavenie spotrebiteľa, pretože zmluvu o úvere uzatvorila za účelom vykonania jej povolania a nebol preukázaný spotrebiteľský charakter zmluvy, ktorej všeobecné podmienky boli predmetom kontroly Slovenskej obchodnej inšpekcie. Medzi účastníkmi bola uzatvorená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, t. j. oddelene od zmluvy o úvere. Navrhovateľka pri podpise zmluvy o úvere vystavila blankozmenku, vlastnoručne ju podpísala a zároveň bola oboznámená aj s dohodou o vyplnení zmenky. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že pri rozhodovaní Stáleho rozhodcovského súdu boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, pretože sa nejedná o vzťah spotrebiteľský. Zo Zákona o spotrebiteľských úveroch (zák. č. 258/2001 Z. z., zák. č. 129/2010 Z. z.) nevyplýva, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie musí byť podnikateľom alebo zamestnaným.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania. Poukázala na to, že základný právny vzťah medzi navrhovateľkou a odporcom má spotrebiteľskú povahu. Výkon podnikateľskej činnosti odporcu poskytovaním spotrebiteľských úverov na území Slovenskej republiky s používaním rozhodcovských doložiek je známou skutočnosťou i pre súd. Kvôli zvýšeniu ochrany slabšej strany v spotrebiteľskom vzťahu je potrebné uprednostniť súd v mieste bydliska spotrebiteľa. Súd je povinný skúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky. Okresný súd správne ustálil, že rozhodcovská doložka nebola v spotrebiteľskej zmluve dohodnutá individuálne a bez ďalšieho priznávala právomoc riešiť spory zo zmluvy rozhodcovskému súdu odporcu bez ohľadu na vzdialenosť bydliska spotrebiteľa, čo je možné považovať za nekalé.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, okresný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

Prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozsudku koherentný, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o odôvodnenosti žaloby žalobcu. Rozsudok okresného súdu je presvedčivý, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne a aj spravodlivé.

Pretože odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty odporcu v odvolaní.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že odporca vzniesol námietku miestnej príslušnosti vo vyjadrení k návrhu na začatie konania zo dňa 07. 11. 2013 (č.l. 24- 26 spisu).

Odporca ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 30. 04. 2014 a požiadal o odročenie pojednávania súdu, pretože okresný súd nerozhodol o jeho námietke miestnej nepríslušnosti vznesenej pri prvom úkone, ktorý mu patril (č.l. 37 spisu).

Odvolací súd uvádza, že Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 105 ods. 2 O. s. p. taxatívnym spôsobom ustanovuje postup súdu jedine v prípade, ak súd podľa ustanovenia § 105 ods. 1 O. s. p. dospeje k názoru, že nie je miestne príslušný, t. j. súd bez zbytočného odkladu postúpi vec príslušnému súdu s uvedením dôvodu postúpenia veci, a to bez vydania súdneho rozhodnutia (napr. uznesenia). O postúpení veci musí súd upovedomiť účastníkov, ktorí do 15 dní od doručenia upovedomenia o postúpení veci majú možnosť vzniesť námietky proti postúpeniu veci (§ 105 ods. 3 O. s. p.).

Vzhľadom na uvedené za použitia logického výkladu (argumentum a contrario) je teda možné ustáliť, ak súd je toho názoru, že je miestne príslušný na konanie, pokračuje v konaní bez vydania rozhodnutia o miestnej príslušnosti.

V danej veci až po vykonaní dokazovania na pojednávaní dňa 30. 04. 2014 (listinnými dôkazmi, výsluchom navrhovateľky) mohol okresný súd adekvátnym spôsobom zistiť, či navrhovateľka uzavrela Zmluvu o úvere v pozícii spotrebiteľky, alebo za účelom výkonu povolania.

Odvolací súd poukazuje na to, že v prípade pojednávania bez prítomnosti účastníka, za podmienok predpokladaných zákonom, nemôže dôjsť k odňatiu práva účastníka konať pred súdom a zároveň nie je porušená ani zásada kontradiktórnosti sporového konania, pretože ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p. umožňuje súdu konať v dôvodných prípadoch v neprítomnosti účastníkov konania. Aj v prípade, ak účastník požiada z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, ale súd mu neoznami, či jeho žiadosti vyhovie, alebo nevyhovuje, je účastník povinný sa na pojednávanie dostaviť.

Pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní prejednal a vo veci samej rozhodol, neodňal tým odporcovi možnosť konať pred súdom, pretože sa tejto možnosti sám zbavil tým, že sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol na pojednávanie včas predvolaný (viac ako 5 dní pred termínom pojednávania) podľa ustanovenia § 115 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd je toho názoru, že dôvody uvádzané odporcom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p., a preto odporca si sám zmaril možnosť zrealizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia (napr. navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a k tvrdeniam protistrany). Súčasne v tejto veci neexistoval iný dôležitý dôvod na odročenie pojednávania.

Vzhľadom na hore uvedené odvolací súd konštatuje, že okresný súd postupoval správne (v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p.), keď prejednal vec v neprítomnosti odporcu.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Zmluva o úvere, ktorú uzavrela navrhovateľka s odporcom dňa 27. 10. 2011 (č.l. 10-11 spisu), je formulárovou zmluvou, ktorú odporca používa pri poskytovaní úverov. Text zmluvy je predtlačný, dlžník len dopĺňa svoje údaje. Ohľadne účelu zmluva obsahuje štyri možnosti,

a to: 1. na výkon zamestnania, 2. na výkon povolania, 3. na výkon podnikania, alebo 4. na iný účel, a teda absenteuje možnosť pre spotrebiteľa vyznačiť reálny (pravdivý) účel, pre ktorý požiadal spotrebiteľ odporcu (v pozícii veriteľa) o poskytnutie finančných prostriedkov z titulu spotrebiteľského úveru.

Odvolačný súd konštatuje, že odporca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia, t. j. poskytnutie úveru navrhovateľke na výkon povolania.

Podľa názoru odvolacieho súdu, navrhovateľke (ktorá je fyzickou osobou) bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, preto navrhovateľka spĺňa atribúty vymedzené v ustanovení § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. že pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupovala ako spotrebiteľka a peňažné prostriedky, ktoré jej odporca poskytol, boli jej poskytnuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, okresný súd správne ustálil, že je miestne príslušný na konanie vo veci týkajúcej sa rozhodcovského konania (o zrušení rozhodcovského rozsudku a odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku), pretože navrhovateľkou bola spotrebiteľka, ktorá mala v obvode okresného súdu bydlisko (§ 88 ods. 2 O. s. p.).

Podstatným v danej veci bolo posúdenie tej skutočnosti, či išlo medzi účastníkmi o spotrebiteľský vzťah alebo nie, a v danom prípade je podľa názoru odvolacieho súdu stotožňujúc sa s názorom okresného súdu preukázané, že išlo o vzťah spotrebiteľský, na ktorý bolo potrebné použiť všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa. Okresný súd v rámci konania správne preto skúmal porušenie hmotnoprávných predpisov z hľadiska dôvodnosti návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku (§ 40 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

Odvolačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom okresného súdu, že rozhodcovský súd svojím konaním porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa, pri rozhodovaní rozhodcovského súdu došlo k porušeniu hmotnoprávných predpisov, pretože neposudzoval danú vec podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch a rozhodol v rozpore s ustanovením § 17 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Pretože rozhodcovský súd takto nepostupoval a porušil všeobecne záväzné predpisy na ochranu spotrebiteľa, okresný súd správne rozhodol, keď uvedený rozhodcovský rozsudok zrušil a zároveň rozhodol o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku.

Ako už bolo uvedené, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), a keďže odporca v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil výšku navrhovateľke priznaných trov konania, preto sa odvolací súd touto otázkou nezaoberal.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil. Podľa uvedeného ustanovenia potvrdil rozsudok i vo výroku o trovách prvostupňového konania, pretože okresný súd správne aplikoval zásadu úspechu v spore vyplývajúcu z ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., v dôsledku čoho správne uložil odporcovi povinnosť nahradiť navrhovateľke účelne vynaložené trovy prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy právneho zastúpenia.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Ako už bolo uvedené, navrhovateľka si uplatnila trovy odvolacieho konania (predstavujúce trovy právneho zastúpenia) v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd uložil odporcovi (ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný) povinnosť nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v celkovej sume 159,45 Eur. Uvedené trovy konania predstavujú trovy jej právneho zastúpenia, a to 1/ odmena advokáta za 2 úkony právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 04. 06. 2014, účasť na pojednávaní, pri ktorom došlo iba k vyhláseniu rozsudku (ďalej aj „VVR“) dňa 30. 07. 2015 vo výške 94,12 Eur /61,85 Eur + 32,27 Eur/, 2/ náhrada hotových výdavkov a/ režijný paušál vo výške 16,43 Eur /8,04 Eur + 8,39 Eur/, b/ cestovné výdavky z titulu účasti právneho zástupcu navrhovateľky na VVR dňa 30. 07. 2015, trasa Žiar nad Hronom - Banská Bystrica a späť vo výške 20,94 Eur / (68 km x 0,183 Eur + 1,388 Eur/l x 9l /100 km x 68 km)/, c) náhrada za stratu času vo výške 27,96 Eur (2 x 13,98 Eur) podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 písm. c), ods. 4 prvá veta, § 15 písm. a),b), § 17 ods.1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších právnych predpisov, ktoré odvolací súd považoval za potrebné na účelne uplatňovanie práva navrhovateľky v odvolacom konaní.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 O. s. p. je odporca povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania právnemu zástupcovi navrhovateľky.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.